

Kväsarvalsén.

En kvanting träder i salen in
för att fröjda me' fjällan sin;
och alla fjällor bli glada i håg,
ty stunsigare kvanting man sällan såg.

O, du den stunsigaste kvanting,
som vi nå'nsin i lifvet gett
något af vårt kvantitettjolanting,
ty aldrig bättre än dig vi sett.

Grabben sig sakta i salen rör,
tar af sig lörpan från lockigt skör,
stoppas den ner uti loman sin,
tar ett tag i taljan och gör sig fin.

O, du den stunsigaste kvanting,
som vi nå'nsin i lifvet gett
något af vårt kvantitettjolanting,
ty aldrig bättre än dig vi sett.

Grabben går efter väggen kring,
träffas sin skralla i rynkornas ring,
släcker harset å spottar ett tag:
Tjänare, Amanda — go' dag, go' dag!

O, du, du kiliga Amanda,
en sådan tjinona ej fins som du!
Här ska' vi fröjda me' hvarandra
ända tills solen går midt i tu!

Tjänis, Amanda, så snällt att du kom!
Här ska' du se vi ska' fröjda om,
glada ett tag uti taljan ta!

Tjänis, Amanda, hugg i och dra!

O, du, du kiliga Amanda,
en sådan tjinona ej fins som du!
Här ska' vi fröjda me' hvarandra
ända tills solen går midt i tu!

Två armar hon lägger om grabbens hals
för att fröjda me' honom en vals,
två kardor han lägger på henne då,
å svajigt å kväsigt de' börjar gå.

O, du den stunsigaste kvanting,
som vi nå'nsin i lifvet gett
något af vårt kvantitettjolanting,
ty aldrig bättre än dig vi sett.

Med hufvud mot hufvud och bröst mot
bröst

han hviskar åt henne med kärlekens röst:
bussigare fjälla jag aldrig får —
och så i cirkel det hela går.

O, du, du kiliga Amanda,
en sådan tjinona ej fins som du!
Här ska' vi fröjda me' hvarandra
ända tills solen går midt i tu!

Älskar du grabben, så säj bara till!
Här får du kärlek så mycket du vill!
Stunsigare grabb kan du aldrig få!
Bussigt! Det ta vi och tumma på!

O, du den stunsigaste kvanting,
som vi nå'nsin i lifvet gett
något af vårt kvantitettjolanting,
ty aldrig bättre än dig vi sett.